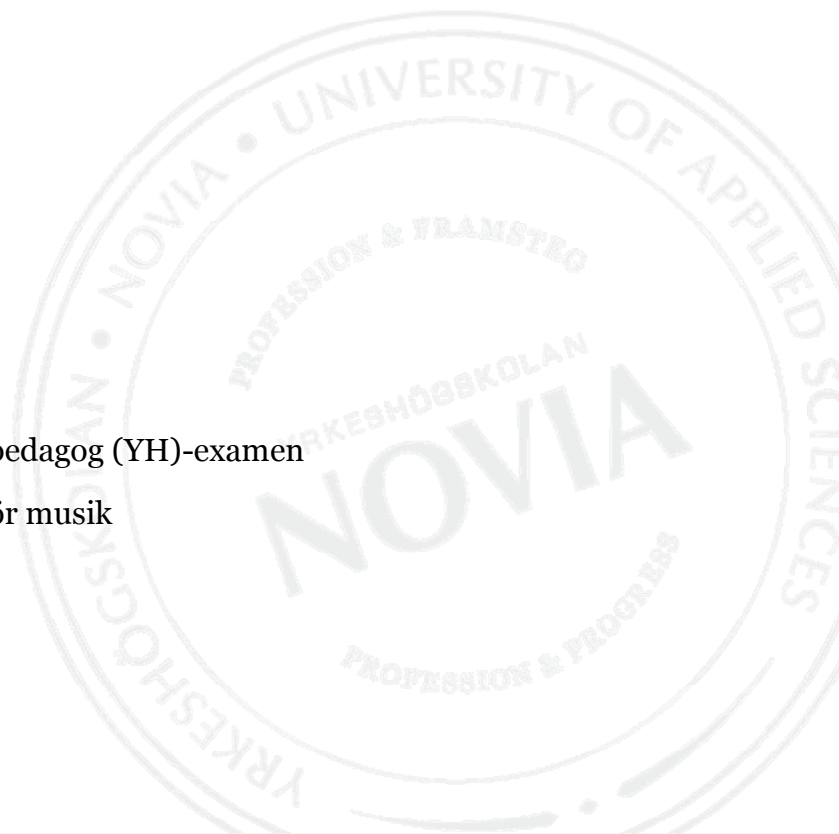


Chris Squire – rockbasen omdefinierad

En studie om progressiva rock basisten Chris Squire

Mats Ödahl

Examensarbete för musikpedagog (YH)-examen
Utbildningsprogrammet för musik
Jakobstad 2015



EXAMENSARBETE

Författare: Mats Ödahl

Utbildningsprogram och ort: Musik, Jakobstad

Inriktning/alternativ/Fördjupning: Musikpedagog

Handledare: Marcus Söderström

Titel: Chris Squire – rockbasen omdefinierad

Datum 18.5.2015

Sidantal: 22

Bilagor: 9

Abstrakt

Syftet med examensarbetet är att fördjupa min förståelse för Chris Squires spelstil genom att forska i hans bakgrund, hans tekniska medel och att analysera två transkriptioner från hans solo-skiva "Fish Out of Water". Jag vill besvara följande frågeställningar:

1. Vilka faktorer kan ha bidragit till hans spelstil?
2. Vilka tekniska aspekter använder han sig av?
3. Vilket ton- och rytm material använder han sig av?

För att besvara frågeställningarna har jag använt mig av intervjuer och artiklar från internet samt använt mig av mina egna kunskaper och erfarenheter av elbas och dess tillbehör. Jag har gjort två transkriptioner tillsammans med teoretiska analyser av två låtar, "Hold Out Your Hand" och "Lucky Seven".

Jag har använt mig av en hermeneutisk forskningsansats i detta examensarbete. Min forskning har lett till en djupare förståelse för Chris Squires sätt att använda elbasen och vilka olika faktorer som kan ha bidragit till att han har utvecklat sin originella spelstil.

Språk: svenska

Nyckelord: Chris Squire, Yes, musik, elbas, rock, transkription,

progressiv rock

BACHELOR'S THESIS

Author: Mats Ödahl

Degree Programme: Music, Jakobstad

Specialization: Music pedagogue

Supervisors: Marcus Söderström

Title: Chris Squire – rockbasen omdefinierad

Date 18.5.2015

Number of Pages: 22

Appendices: 9

Summary

The purpose of this study is to deepen my knowledge about Chris Squire's style of playing through researching his background, his technical means and to analyze two transcriptions from his solo-record "Fish Out of Water". I want to answer the following questions:

1. Which factors may have contributed to his style of playing?
2. Which technical aspects does he make use of?
3. What kind of notes- and rhythms does he make use of?

To answer the questions I've been using interviews and articles from the internet as well as my own knowledge and experience of the electric bass and its accessories. I've made two transcriptions together with theoretical analyzes of two songs, "Hold Out Your Hand" and "Lucky Seven".

I've been using a hermeneutic research approach in this study. My research has led to a deeper understanding of Chris Squire's way of using the electric bass and different elements that may have contributed to him developing his original style of playing.

Language: Swedish Key words: Chris Squire, Yes, music, electric bass, rock, transcription, progressive rock

Innehållsförteckning

1 Inledning.....	1
1.1 Bakgrund och motiv	1
1.2 Syfte och frågeställningar	2
2 Metod och tillvägagångssätt	3
2.1 Forskningsansats	3
2.2 Tidigare forskning	4
3 Chris Squire.....	5
3.1 Biografi.....	5
3.3 Utrustning och spelteknik	7
4 Transkription	10
4.1 Hold Out Your Hand	10
4.2 Lucky Seven	12
5 Sammanfattande diskussion	17
6 Ordförklaring	19
7 Källförteckning	21

Bilagor

1. Transkription av Hold Out Your Hand
2. Transkription av Lucky Seven

1 Inledning

1.1 Bakgrund och motiv

Mitt intresse för 70-talets progressiva rock väcktes under de första åren jag började spela elbas. Teknisk virtuositet var den aspekt inom musicerande som gav mig mest inspiration. Jag fascinerades av elbasister som kunde utföra saker på instrumentet som enligt mig verkade nästintill omöjliga att spela. Min första exponering av progressiv rock kom via progressiva metal band såsom Dream Theater och Symphony X som allmänt ansågs vara var musikerns musik. De gjorde långa och komplexa låtar som krävde många disciplinerade timmar bakom instrumenten för att klara av att utföra. Av nyfikenhet började jag läsa på om vilka band som hade influerat de progressiva metal banden, och det tog inte länge förrän jag kom in på de stora progressiva rock banden från 1970-talet såsom Yes, Rush, King Crimson, Genesis, Kansas och Camel.

70-talets progressiva rock innehåller ofta komplexa rytmer som man inte hittar i tidigare rockmusik. Låtarna är ofta längre än 20 minuter och innehåller udda taktarter och flera tonartsbyten. Det experimenteras fritt med låtstruktur, instrumentering, harmoni och rytm. Den musikaliska formen är ofta diffus genom användning av förlängda delar som limmas ihop av diverse musikaliska inslag. Många av de tidiga progressiva rock banden utökade instrumenteringen genom att lägga till instrument som var mera typiska inom folk musik, jazz och den klassiska traditionen. Vissa band spelade till och med in album med en hel symfoniorkester.

Av alla de progressiva rock band som jag lyssnade på från 70-talet fastnade jag speciellt mycket för bandet Yes och deras basist Chris Squire. Det som fascinerade mig med Chris Squire var att till skillnad från de flesta andra elbasister så hördes allt han spelade väldigt tydligt. Han begränsade sig inte till enbart en ackompanjerande roll i bakgrunden. Han utmanade basens traditionella roll genom att ha ett aggressivt genomskärande basljud som växlade fritt mellan en ackompanjerande, melodisk och solistisk roll. Han använde sig av ackord och effektpedaler för nya ljudmöjligheter och hade en teknisk virtuositet som tillät honom att spela saker som andra basister inte hade gjort tidigare. Hans basljud påminde ofta mera om en elgitarr med distortion än en elbas.

Upptäckten av Chris Squire utvidgade min syn på basspel enormt. Det öppnade upp en ny värld av kreativa möjligheter som jag kunde använda mig av på elbasen. Jag kände mig inte längre begränsad till att spela en statisk baslinje bara för att jag hade hört att basister

gör så, utan jag kunde börja utforska ett mera melodiskt virtuosiskt spelsätt på elbasen. Jag lärde mig att spela elbas med plektrum för att åstadkomma ett liknande aggressivt bassljud som Chris Squire hade, och började med tiden bli mer bekväm att stiga ur den traditionella ackompanjerande elbas rollen.

1.2 Syfte och frågeställningar

Syftet med min forskning är att fördjupa min förståelse för Chris Squires spelstil genom att forska i hans bakgrund och analysera två transkriptioner från hans solo-skiva ”Fish Out of Water”. Jag vill besvara dessa frågeställningar:

1. Vilka faktorer kan ha bidragit till hans spelstil?
2. Vilka tekniska aspekter använder han sig av?
3. Vilket ton- och rytm material använder han sig av?

Första frågan syftar till vilka faktorer som kan ha bidragit till att han skapat sin kännpaka spelstil.

Andra frågan syftar till de tekniska medlen han använder sig av såsom instrument, förstärkare, effekter och speltekniker.

Tredje frågan syftar till ton- och rytm materialet han använder sig av i de transkriberade låtarna.

2 Metod och tillvägagångssätt

Jag har med hjälp av intervjuer och artiklar på internet forskat i Chris Squires bakgrund. Kunskap om hans bakgrund ger mig en tydligare uppfattning om vilka faktorer som kan ha varit viktiga för att ha utvecklat hans kännpaka spelstil. För att få reda på hur Chris Squire åstadkom sitt basljud så har jag sökt efter intervjuer, artiklar och videoklipp. Jag har även använt mig av min egna erfarenheter och kunskaper om hur man får fram olika sound med olika instrument, förstärkare, effektpedaler, speltekniker och dylikt.

Jag har valt att transkribera två låtar från Chris Squires soloskiva ”Fish Out of Water”, låtarna ”Hold Out Your Hand” och ”Lucky Seven”. Genom att transkribera får jag en teoretisk överblick över vad som händer i musiken, och det leder till en djupare förståelse. Jag valde de låtarna för att de har flera aspekter av Chris Squires basspel som tilltalar mig. Låtarna innehåller få delar till skillnad från Yes låtmaterial, så man får en bra överblick över hur Chris Squire utvecklar baslinjer.

Som hjälpmedel till transkriberingen har jag använt mig av elbas och piano för att plocka ut bastoner och ackord i låtarna. Jag har använt mig av dataprogrammet ”Transcribe!” för att sakta ner tempot i låtarna för att hinna med i genomlyssningen och för att uppfatta så många nyanser i Chris Squires basspel som möjligt. Jag har använt mig av dataprogrammet ”Sibelius” för att notera låtarna i tydlig notskrift.

2.1 Forskningsansats

I detta arbete har jag valt att använda mig av en hermeneutisk forskningsansats.

”Inom hermeneutik närmar man sig forskningsobjektet subjektivt utifrån sin egen förståelse. Förförståelsen, de tankar, intryck och känslor och den kunskap som forskaren har, är en tillgång och inte ett hinder för att tolka och förstå forskningsobjektet. Hermeneutiken försöker se helheten i forskningsproblemet.” (Forskningsmetodikens grunder 2011, s. 29)

Forskningen är till en stor del subjektiv. Under transkriberingsprocessen har det uppkommit situationer där jag inte har kunnat urskilja exakt vad Chris Squire spelar, och då har jag gjort egna tolkningar som jag har eftersträvat att få så nära originalet som möjligt. Jag har använt mig av intervjuer och artiklar på internet för att få kunskaper om Chris Squire spelstil samt min egen erfarenhet från att ha sökt fram olika ljud på mina egna elbasar till att förstå hur han åstadkommer olika aspekter i hans basspel.

2.2 Tidigare forskning

Det finns en bas instruktionsvideo med Chris Squire från 1990 som heter "Chris Squire: Instructional Bass". Det finns biografiböcker om Yes. De böcker som jag är medvetna om är "Yes: An Authorized Biography" från 1984, "Yesstories: Yes In Their Own Words" från 1996, "Music of Yes: Structure and Vision in Progressive Rock" från 1996 "Yes: Perpetual Change" från 2001, "The Extraordinary World of Yes" från 2001 och "Close To The Edge: The Story of Yes" från 2008. Det finns också böcker som innehåller transkriptioner av Chris Squires baslinjer. På youtube finns transkriberade versioner på låtarna som jag har valt att transkribera. Chris har också nu i skrivandets ögonblick på gång en självbiografi som enligt intervjuer borde släppas ut någon gång under år 2015.

3 Chris Squire

I detta kapitel presenterar jag en biografi över Chris Squire. Jag har tagit informationen från intervjuer och artiklar på internet. Jag har valt att presentera en biografi för att få en översikt över Chris Squires personliga liv och hans musikaliska influenser så att jag kan se hans spelstil i ett större perspektiv.

3.1 Biografi

Christopher Russel Edward Squire föddes 4:e mars 1948 i centrala London, England. Han är mest känd som basisten i progressiva rock gruppen Yes. Chris startade sin musikaliska karriär i sin ungdom med att sjunga i gosskör i den lokala kyrkan. Kören leddes av en ung entusiastisk och kunnig körledare som fick körupplevelsen att kännas intressant för Chris och de andra pojkarna. Denna tidiga indoktrinering gav Chris insikter om kör arrangemang och sångteknik som har följt med honom genom hela hans karriär.

När han var 15 år slog The Beatles igenom. Det ändrade hans musiksmak. Hans så kallade rock 'n' roll undervisning började. Han hade en vän i skolan som var en klassisk skolad gitarrist. De bestämde sig för att bilda ett band tillsammans. Han hade en elgitarr och sa åt Chris, "Du är lång och du har stora händer. Du borde spela bas." Chris svarade, "Okej, jag är basisten i så fall." Hans största inflytanden under den tiden kom från Paul McCartney från the Beatles, Bill Wyman från the Rolling Stones, Jack Bruce från Cream och John Entwistle från The Who.

År 1964 blev Squire relegerad från Haberdasher Aske skolan för att hans hår var längre än vad som var tillåtet. Chris fick pengar för att klippa sitt hår, men de blev spenderade på andra saker. Squire återvände aldrig till skolan. Hans kännpaka spelstil på basen utvecklades under en viss period av "dvala" då han spenderade flera månader i sin dåvarande flickväns lägenhet med att återhämta sig från ett kraftigt LSD-rus. Under den här perioden var Squire övningsrutin orubblig och han fäste sig intimt med elbasen.

Hans första rockband hette the Selfs. Han spelade med den gruppen från 1965 till 1966, och formade sedan bandet the Syn. I det bandet fanns en gitarrist med namnet Peter Banks, som Chris skulle bli associerad med i flera band. The Syn startade 1966 och hölls ihop tills slutet av 1967. Hans nästa band var Mabel Greer's Toy Shop, igen med Peter Banks. Under tiden med det bandet blev han bekant med sångaren Jon Anderson, som också kom med i Toy Shop för en tid. Under samma tid lämnade Peter Banks gruppen, och bland de som Jon Anderson och Chris allierade sig med fanns Tony Kaye och Bill Bruford. Peter

Banks återförenades med bandet, och bandet valde namnet Yes. Det var starten på en mycket långlivad och anrik karriär.

Yes resa till rampljuset började med utsläppet av två album år 1969 och 1970. Albumen fick bra kritik, men de fick ingen kommersiell succé. Deras tredje album, som framdrevs genom ersättandet av Peter Banks med Steve Howe, gav bandet större exponering. När fjärde skivan *Fragile* släpptes hade Rick Wakeman ersatt Tony Kaye, och med singeln "Roundabout" slängdes gruppen framför allmänhetens ögon. Chris originella spelstil på elbasen spelade en stor roll i deras succé. Chris blev ett ankare i bandet som höll genom flera medlemsbyten på 1970-talet. Bandet tog paus 1975 med orsaken att spela in soloalbum. Chris Squire släppte då sitt soloalbum "Fish Out of Water". 1979 lämnade Anderson och Wakeman gruppen. De återstående medlemmarna rekryterade då Geoff Downes och Trevor Horn från bandet the Buggles som ersättare och släppte albumet *Drama*. Fastän albumet fick ett relativt bra mottagande från Yes fansen gick den åtföljande turnén inte så bra och gruppen bestämde sig för att sluta. Chris Squire fortsatte att jobba med trummisen Alan White genom den perioden, som inte visade sig vara det riktiga slutet för Yes, utan endast ett uppehåll. Först släppte duon en julsingel med titeln "Run With the Fox". De började sedan jobba med Led Zeppelin gitarristen Jimmy Page på ett projekt som skulle bli kallat XYZ (ex-Yes and Zeppelin). Det projektet förverkligades däremot aldrig och Chris nästa åtagande började under namnet Cinema.

Cinema var planerat att vara ett nytt band bestående av Squire, White, Kaye och sydafrikanska gitarristen Trevor Rabin. Deras producent, Trevor Horn, föreslog att de behövde ytterligare en sångare till bandet. Jon Anderson togs in, och när de kom överens om att arbeta med projektet lade de märke till att med hans sång skulle det låta väldigt mycket som Yes. Namnet blev därefter ändrat och Yes levde igen. Detta resulterade i albumet "90125". Singeln "Owner of a Lonely Heart" från albumet gav gruppen framgångar som de aldrig hade upplevt förut. Uppsättningen släppte en andra skiva, *Big Generator*. Efter det blev det igen problem med medlemmar i bandet. Istället för att bryta ihop bandet blev bandet en så kallad supergrupp med Squire, Anderson, Kaye, Rabin, White, Wakeman, Howe och Bruford som medlemmar. De släppte albumet *the Union* som fick lysande recensioner. Kort efter den åtföljande turnén hamnade Yes dock tillbaka till samma uppsättning som de hade före *Union* skivan. Det var gruppen som släppt *Talk* i mitten av 90-talet. Chris har också hunnit medverka i flera andra projekt under åren. Bland dem fanns ett album han släppte med Billy Sherwood, med titeln *Conspiracy*. Han jobbade

också med Nikki Squire (hans fru under den tiden) på hennes projekt Esquire. Hans basspel har blivit presenterat på flera solo album från andra Yes medlemmar och på en skiva av Eddie Harris. Yes är ännu ett aktivt band år 2015.

3.3 Utrustning och spelteknik

Chris Squires huvudinstrument är en bas av märket Rickenbacker från 1964 (modell RM1999) som han har ägt sedan 1965 och spelat på sedan dess. Modellen är enligt honom i grund och botten samma som 4001 modellen som är vanligare. Basen har varit krämfärgad i ca. 45 år, men den hade ursprungligen classic sunburst yta. Den blev under åren flera gånger nerhyvlat och uppmålad, och enligt Chris har det gjort att den förlorat en hel del vikt. Han tror att det kan ha bidragit till dess kännpaka ljud eftersom att den låter klarare än andra Rickenbacker basar.

Basens stallmick har enligt Chris ett tunt ljud och låg volym. På 70-talet blev ledningarna ändrade på basen och mikrofonerna fick stereo uttag. Orsaken till det var att Chris ville kunna separera vilka mikrofoner han använde med olika slags effektpedaler. Han använder t.ex. halsmikrofonen med fuzz-pedaler.

Chris har alltid använt sig av roundwound strängar. Han tyckte om deras ljud och blev intresserad av dem på grund av att John Entwistle från The Who använde dem. Han hade till och med roundwound strängar på sin 30 dollars Futurama bas, ett italienskt märke som var hans första bas.

Chris använder sig också av andra basar än sin Rickenbacker från 1965. Han äger mellan 70 och 80 elbasar. På turné har han med sig minst sex basar som han använder sig av regelbundet och några som reserv. Han har med sig en Fender Telecaster bas, en Fender Jazz bas från 70-talet som han har använt på flera Yes skivor och en Lakland Jazz bas. Han har med sig en väldigt tung tre-halsad bas som är gjord av japanska märket Kids. Originalbasen var gjord av märket Wal, men den blev ospelbar med tiden och Kids gjorde en detaljerad omgjord version. Den har en bandad hals, en bandlös hals och en gitarrhals. Han har med sig en specialbyggd bas av märket Mouridian. Den blev byggd åt honom på 70-talet och har en kropp som är byggd enligt hans initialier, "CS". Den är en av hans favoritbasar. Med sig har han även en annan Rickenbacker bas. Basen har en specialtillverkad design som är baserad på hans soloskiva "Fish Out Of Water". Enligt Chris låter den annorlunda än hans andra Rickenbacker som är hans huvudinstrument. Han har med sig en 8-strängad bas av märket Ranney som han använder på vissa låtar. Den basen blev använd på flera Yes låtar under 80-talet. Istället för att ha med sig en 5-strängad

bas för att kunna spela extra låga toner använder sig Chris av en 4-strängad bas av märket Tobias som har en extra lång hals.

För ljudåtergivning använder sig Chris av en kombination av en modifierad 100 W Marshall förstärkare från 1965 som går igenom ett Marshall 2x12 skåp och två Ampeg SVT-Pro 2 förstärkare som går igenom två Ampeg SVT8x10 skåp. Förstärkarnas signaler kombineras enligt olika nivåer beroende på vilken bas han använder. Live använder sig Chris också av baspedaler som han spelar med fötterna. Som förstärkning till dem använder han en SWR Bass 350 förstärkare som går igenom ett 2x15 skåp. I sin tidigare karriär använde sig Chris av baspedaler av märket Moog Taurus och ett italienskt märke som hette Duetron, men han har under senare år samplat ljuden till en ESI 2000 Sampler.

Chris använder sig av flera effektpedaler. Med sig på turné har han en tremolo/vibratopedal av okänt märke från 60-talet, en fuzzpedal från 60-talet av märket Maestro, en Mutron III envelope filter pedal, en Boss Super octave pedal som han använder väldigt sällan och en chorus-, flanger-, delay- och reverbpedal av märket TC Electronic. Alla hans effekter kan styras av hans tekniker via ett specialgjort pedalbord ifall han missar att trycka på någon pedal under en spelning.

För livespelningar försöker Chris alltid emulera basljuden från originalen från skivorna så långt det går. När han skapar baslinjer utgår han alltid från vad han anser stödjer låten. Melodin och till en del sångtexten spelar en stor roll i hur han formar sin baslinje. Han bestämmer aldrig före han komponerar baslinjer om de ska vara mera melodiska eller mera rytmiska. Han börjar bara spela tills han hittar någonting som känns rätt för honom. När Yes spelade in låtar i studio spelade hela bandet in spåren på samma gång och Chris använde sig minimalt av baspålägg efteråt. Yes har alltid lånat aspekter från olika stilar av musik. Allt från rockmusik till klassisk musik har funnit sin väg in i Yes musik. Det har enligt Chris hållit honom intressant som basist.

Chris är känd för att använda sig av plektrum i sitt spelande, men ibland går han också över till fingerspel. Han har under senare åren utvecklat en plektrumstil där han efter första plektrumanslaget på en sträng också rör i strängen med sin tumme. Den tekniken har han utvecklat omedvetet. Han använder sig ibland av ackord på basen på samma sätt som en gitarr spelar ackord. Det kan man höra 5:42-6:10 i Yes låten "Heart of the Sunrise". Han använder sig också ibland av flageoletter. Det kan man höra i Yes låten "The Fish

(Schindleria Praematurus)". Han använder sig ofta av hammer-ons och pull-offs med pentatoniska skalrörelser och skrikande bends högt upp på greppbrädan.

4 Transkription

I musik kan transkription betyda att man skriver ner information såsom ljud i notskrift. När musiker har som uppgift att skapa partitur av en inspelning och skriver ner tonerna som skapar låten i musiknotation sägs det att de har skapat en musikalisk transkription av inspelningen. Transkription kan också betyda att man skriver om musik för andra instrument än det ursprungligen var syftat till. Transkription i det syftet kallas ibland arrangering. När jag använder transkriptionsbegreppet i mitt arbete syftar jag till den första förklaringen, att skriva ner information i notskrift. I transkriptionsprocessen blir det man skriver ner automatiskt en tolkning av det man hör. Det är omöjligt att få nerskrivet en exakt återspeglning av musiken på ett notpapper.

Jag har valt att själv transkribera mina valda låtar i mitt arbete trots att jag har hittat färdiga transkriptioner på internet. Orsaken till detta är först och främst att jag tycker att transkriptionsprocessen är en väldigt lärorik process, men även för att jag från tidigare erfarenhet av färdiga transkriptioner lagt märke till att de ofta enligt min tolkning är felaktiga. Det finns säkert på samma sätt aspekter av mina tolkningar som kan upplevas som felaktiga. Hur man upplever musik är väldigt subjektivt. Så transkriptionerna i detta arbete är mina subjektiva tolkningar på Chris Squires baslinjer i låtarna ”Hold Out Your Hand” och ”Lucky Seven”.

4.1 Hold Out Your Hand

Låt: Hold Out Your Hand

Skiva: Chris Squire – Fish Out Of Water

Inspelningsdatum: Februari – September 1975

Medverkande:

- Chris Squire – sång, elbas
- Andrew Jackman – akustiskt piano, elpiano, ledning, orkestrering
- Bill Bruford – trummor, perkussion
- Barry Rose – orgel
- Nikki Squire – bakgrundssång
- Adrian Bett – träblåsinstrument ledare
- Jim Buck, John Wilbraham – blåckblåsinstrument ledare
- Julian Gaillard – stränginstrument ledare

“Hold Out Your Hand” är öppningslåten på Chris Squires soloskiva “Fish Out Of Water”. Chris sjunger och spelar bas samtidigt på låten. Låten innehåller udda taktarter och drivs fram av basen. Den innehåller få delar och är baserad på sus ackord som ger den en flytande och öppen känsla. Chris har ett aggressivt basljud som han åstadkommer genom att spela med hårt plektrumanslag på sin Rickenbacker bas. Han improviserar runt baslinjen som låten är baserad på och växlar fritt mellan en ackompanjerande och solistisk roll. Det är svårt att urskilja exakt vilka ackord som spelas i bakgrunden i låten, men jag har försökt transkribera dem enligt bästa förmåga.

A-delen börjar med en ”call and response” konversation mellan keyboarden och basen i takt 1-7. Keyboarden spelar tre ackord i 3/4 taktart som är en återkommande ackordfigur i låten. Chris svarar i 5/8 taktart med sololinjer. I takt 2 och 4 spelar han bluesiga mollpenta linjer högt upp på halsen från tonen Ab. I takt 6 modulerar det upp ett tonsteg, och han svarar i samma stil som tidigare med en bluesig mollpenta linje från tonen Bb. I takt 7 hoppar han till en ackompanjerande roll med trummornas insats för att gå över till låtens B-del.

I B-delens takt 8-17 presenteras versen som innehåller baslinjen i låten. Takterna är uppdelade i perioder av tre. Första takten går i 4/4 taktart, andra takten i 7/8 taktart och tredje takten i 3/4 taktart. Baslinjen är en rytmisk drivande linje som är baserad på durpentaskalan från Ab-dur. Chris rytmiserar baslinjen med hjälp av deadnotes, och under den ligger ett simpelt trumkomp som stöd. I takt 20-22 modulerar taktarten till 5/8 där Chris växlar mellan ackordets grundton på ettan och sext på fyran för att sedan genom några hammer-ons/pull-offs komma tillbaka in 3/4 ackordfiguren i takt 23.

I C-delen presenteras refrängen. I takt 24-25 spelar Chris långa grundtoner. I takt 26-28 omringar han och landar på grundtonen i ackorden genom en rytmisk linje som går smidigt igenom takt- och tonartsbytena. Samma princip upprepas från takt 29-33 för att sedan övergå till D-delen genom 3/4 ackordfiguren.

I D-delen spelar Chris liknande som B-delen. Baslinjen driver låten framåt, men i takt 39 och takt 44 väljer Chris att gå ifrån den genom att spela durpenta fills med hjälp av slides som går smidigt in i 3/4 ackordfiguren i takt 40 och 46.

I E-delen spelar Chris liknande som i C-delen, men han väljer denna gång i takt 51 att landa på ett kvintackord. Takt 53-60 spelas enligt samma princip som i C-delen, men i 58-

59 spelar han den tidigare linjen genom att växla i oktaver. I takt 60 spelar han en snabb slide genom tre toner för att landa i 3/4 ackordfiguren i takt 61.

F-delen är liknande som A-delen en slags solodel som växlar mellan 5/4 och 3/4 taktart. Chris börjar i takt 62 med en pompös linje med sextondelstrioler som kretsar kring susbaserade toner runt Ab7sus. Linjen landar på F och går i takt 63 in i 3/4 ackordfiguren som han väljer att markera med oktaver. I takt 64 modulerar det upp ett tonsteg till Bb och Chris spelar en linje från C baserad på Bb-moll upp till F som sedan övergår till Bb-dorisk och slutligen till Eb-moll penta in till 3/4 ackordfiguren i takt 65 med ett par skrikande bends högt upp i registret. I takt 66 spelar han med hjälp av alternate picking en 32:dels linje i Bb-moll som går ner från Eb och landar på Gb i 3/4 ackordfiguren i takt 67.

G-delen är i liknande stil som B-delen och D-delen, men i tonarten Bb. Chris har huvudbaslinjen som grund i delen, men väljer att improvisera runt den så att den låter olika varje återupprepning. I takt 72 upphör han att spela linjen och spelar en slags förskjutning som leder snyggt in till 3/4 ackordfiguren i takt 73. I takt 74-75 blir baslinjen väldigt flytande utan tydligt tonalt center. Han landar på ett Eb som går över till Db, till Bb och sedan åter igen till Eb för genom några hammer-ons/pull-offs gå in i 3/4 ackordfiguren i takt 76. I den ackordfiguren förskjuter bandet ackordbytena med en sextondel. Huvudbaslinjen börjar driva igen i takt 77 med ett väldigt aggressivt basljud, och i takt 78 spelar Chris en durpenta linje med hjälp av slides och hammer-ons/pull-offs som går in i 3/4 ackordfiguren i takt 79. I takt 80 fortsätter han att spela linjen men avslutar den i takt 81 med en durpenta linje som återupprepas två gånger och leder med hjälp av en ledton tillbaka till originaltonarten Ab i H-delen.

H-delen spelas på samma sätt som C-delen i takt 82-88 och på samma sätt som E-delen i takt 89-92 med en liten variation i takt 91.

I-delen är en outro-del som liknar i A-delen. Den fungerar som brygga till nästa låt på skivan. I takt 93-97 markerar Chris simpelt ut ackordstonerna. I takt 99-101 spelar han en Gb-dur skala med fjärdedelar som leder upp till första tonen Db i låten "You By My Side".

4.2 Lucky Seven

Låt: Lucky Seven

Skiva: Chris Squire – Fish Out Of Water

Inspelningsdatum: Februari – September 1975

Medverkande:

- Chris Squire – sång, elbas, tolvsträngad gitarr
- Andrew Jackman – akustiskt piano, elpiano, ledning, orkestrering
- Bill Bruford – trummor, perkussion
- Mel Collins – alt sax
- Adrian Bett – träblåsinstrument ledare
- Jim Buck, John Wilbraham – blåckblåsinstrument ledare
- Julian Gaillard – stränginstrument ledare

”Lucky Seven” är fjärde låten på Chris Squires soloskiva ”Fish Out Of Water”. Chris sjunger och spelar bas samtidigt på låten. Den går i 7/4 taktart och är baserad på två delar. Den är uppdelad i tre tacters perioder och är baserad på två ackord, Em och C. Keyboarden spelar ett kännspakt riff som går genom hela låten. Chris spelar väldigt dynamiskt med plektrum i låten genom att ibland dämpa strängarna vid stallet med högerhanden och ibland släppa dämpningen för att spela med ett hårt anslag så basen får ett distorderat ljud.

A-delen börjar med att keyboard riffet presenteras takt 1-6. Chris öppnar med en fjärdedel tillsammans med bastrumman i takt 1. I takt 7-9 börjar han tillsammans med bastrumman markera ur första och fjärde pulsslagen med fjärdedelar. I takt 10-12 går trummorna över till komp, men Chris fortsätter att markera slagen på samma sätt och avslutar takt 12 med en nedåtgående slide. I takt 13-16 börjar han krydda baslinjen genom att ibland spela ner och upp ett halvt tonsteg från Em med en slide.

I B-delen presenteras baslinjen i låten. I takt 19-20 förskjuter Chris baslinjen på Em ackordet till andra pulsslaget och börjar rytmisera linjen med hjälp av hammer-ons. På C ackordet fortsätter linjen som tidigare. Baslinjen spelas genom takt 22-27 med några små variationer i takt 26-27. I takt 28 väljer Chris att markera första pulsslaget med en halvnot och förskjuter sedan den tidigare baslinjen med ett pulslag. I takt 29 är han tillbaka till huvudbaslinjen och i takt 30 använder han sig av samma slides som i takt 13-16 över C ackordet som variation. Han skapar en förskjutning i baslinjen genom att landa på tonen C över Em ackordet i takt 31 och landar på tonen E på tredje pulsslaget. Han fortsätter med att spela variationer kring huvudbaslinjen och bygger med åttondelar upp till C i takt 33. I

takt 34-36 kommer C-delen som har en slags refräng funktion. Chris markerar ackorden med långa toner.

I D-delen går Chris över till solistiskt spel med betydligt aggressivare plektrumanslag. Han öppnar takt 37-38 med att spela hammer-ons runt E-mollpenta skalan. Han landar på ett C i takt 39 och spelar ett dur arpeggio. I takt 40-41 fortsätter han med att spela hammer-ons runt E-mollpenta skalan. Han pausar i början takt 42 för att lämna utrymme för en kort saxofonmelodi. I takt 43 börjar med en halvnot med ett kraftigt vibrato på E. Han fortsätter med hammer-ons och en slide runt E-mollpenta skalan och landar på nonan i takt 45. Han tar leder smidigt tillbaks till Em genom en skalrörelse neråt från tonen B.

I E-delen börjar versen igen och Chris inleder takt 46-47 med en variation kring huvudbaslinjen med ett mera dämpat basljud. I Takt 48 spelar han ett fill från fjäde pulsslaget med hjälp av pull-offs som leder med kvintrörelse in till Em. I takt 49-50 spelar han huvudbaslinjen och i takt 51 använder han D som ledton vidare. I takt 52 landar han på ett E som han kortar av med en snabb nedåtgående slide. Han fortsätter med variationer kring huvudbaslinjen 52-54. F-delen spelas på samma sätt som C-delen.

I G-delen går Chris åter igen över till melodiskt spel i stil med D-delen. I takt 58-59 spelar han linjer med hjälp av hammer-ons och slides runt E-moll skalan. Han landar i takt 60 med en snabb hammer-on/pull-off och leder vidare med kvinten. Han fortsätter i takt 61-62 med E-mollpenta/moll linjer och landar på kvinten i takt 63. I takt 64-65 spelar han en E-mollpenta figur med hammer-ons och landar i takt 66 på andra pulsslaget på en ters. Från tersen spelar han en slide som går upp till septimen och ner för att landa en oktav lägre. I takt 67 spelar han en snabb hammer-on/pull-off och spelar en linje baserad på ett Em arpeggio som landar på sjunde pulsslaget. I takt 68 spelar han runt tonen E och far med en slide upp till tonen C i takt 69. Därifrån går han vidare med ett maj7-arpeggio. I takt 70-75 spelar han flageoletter på 16:e, 17:e och 19:e banden. I takt 73 och takt 75 spelar han en flageolettuppgång unisont med sångmelodin som bildar ett C6/9 ackord.

I H-delen ökar hela bandet intensiteten och solot fortsätter. Chris inleder i takt 76-77 med hammer-ons/pull-offs en E-mollpenta linje som han upprepar två gånger med variation. Han landar i takt 78 och spelar en unison linje med saxofonen. I takt 79-81 spelar han aggressiva mollpentalinjer i samma stil som tidigare. I takt 80 startar han en linje som går

från E ner till G för att sedan i takt 81 gå uppåt till en kraftig bend i takt 82. Därifrån återupprepar han samma bend i två oktaver tre gånger med små variationer. I takt 84 använder han sig av en slags tremolo picking teknik och glider uppifrån ner på halsen och åstadkommer genom det en speciell effekt. Han fortsätter med en E-mollpenta linje i takt 85-86. Han landar på en långt C i takt 87 och leder via kvinten vidare. I takt 88-90 avslutar han solot med långa toner.

I I-delen börjar versen igen och Chris börjar spela huvudbaslinjen i takt 91-93 med variationer. I takt 94-95 rytmiserar han rejält kring huvudbaslinjen och spelar i takt 96 aggressivt mellan grundton och ters. I takt 97-99 spelas huvudbaslinjen utan variationer och går in i J-delen som spelas som C- och F-delen.

I K-delen är det saxofonsolo. Chris kompar solot med huvudbaslinjen som bas men med tonmässiga variationer och rytmiska förskjutningar. Takt 103-104 börjar med en E-mollpenta figur med hammer-ons och landar på en lång ton. I takt 105-112 spelar han huvudbaslinjen med rytmiska variationer. I takt 113 spelar han en lång slide från C som far in i takt 114. Därifrån spelar han en figur med hammer-ons upp till E som han rytmiskt förskjuter i takt 115. Han landar på en lång ton i takt 116 och leder vidare med en nedåtgående skalrörelse. Han fortsätter med en liknande hammer-on figur i takt 117-118 och landar i 119 med en unison linje med saxofonen. I takt 120-121 spelar han rytmiska variationer runt huvudbaslinjen och landar på en lång ton i takt 122 som leds vidare med nedåtgående skalrörelse.

I L-delen fortsätter saxofonsolot och Chris går från en ackompanjerande roll till en mera melodisk roll. Han landar i takt 123 på ett E med kraftigt vibrato. Han går därifrån via en deadnote till en snabb bend ett halvt tonsteg uppåt och sedan till en kvint. I takt 124 spelar han en kort kromatisk linje ner från E som går via en ledton in till C i takt 125 och därifrån vidare med en skalrörelse. I takt 126 landar han in till E med en slide nedifrån. Han spelar med ett aggressivt ljud en bluesig E-mollpenta linje genom takt 126-128 med både vibrato och bends. I takt 129-130 spelar han en rytmisk basfigur som växlar mellan grundton, kvint, septim och oktav. Han landar på kvinten via en ledton i takt 131 och går vidare med en uppåtgående skalrörelse.

I M-delen börjar intensiteten gradvis sänkas. Chris spelar långa toner i takt 132-134. I takt 135-146 börjar han markera första och fjärde pulsslaget. Baslinjen blir simplare efter varje period. I takt 147-152 varierar han mellan långa toner och markeringar av första och fjärde pulsslaget. Låten avslutas med långa toner i takt 153-155.

5 Sammanfattande diskussion

Syftet med denna forskning var att fördjupa min förståelse för Chris Squires spelstil. I detta kapitel sammanfattar jag min forskning genom att reflektera över mina frågeställningar och de slutsatser min forskning har givit upphov till.

Genom att forska i Chris Squires bakgrund kom det fram information som med största sannolikhet har påverkat hans spelstil. Chris känsla för melodier kan ha fått sin början när han i sin ungdom sjöng i gosskör, och förstärkts ytterligare när han upptäckte Paul McCartneys basspel som är väldigt melodiskt. Jag hör tydliga influenser från Paul McCartney när jag lyssnar på Chris Squire. Chris har en betydligt råare spelstil än Paul McCartney, men jag hör likheter i deras baslinjer. Chris aggressiva basljud, förmåga att improvisera och att hoppa ur den ackompanjerande rollen som basist har högst antagligen till en viss del uppkommit från att ha lyssnat på John Entwistle och Jack Bruce. Både John Entwistle och Jack Bruce var kända för att ha ett kännpakt basljud och en förmåga att improvisera och ta utrymme i ljudbilden. När jag lyssnar på Chris basspel så låter det i mina öron som en blandning av de tre basisternas essens men med en musikalisk virtuositet på en högre nivå. Som jag nämnde i biografien spenderade Chris flera månader med en orubblig övningsrutin i sin dåvarande flickväns lägenhet efter ett dåligt LSD-rus. Det nämndes i flera intervjuer, och det var enligt honom en intensiv period i hans liv som formade hans spelstil.

När jag forskade i hans utrustning så kom det fram flera aspekter som helt klart har haft en påverkan till hans kännpaka basljud. En av de aspekterna är hans kontinuerliga användning av hans tidiga Rickenbacker bas med roundwound strängar. Som han nämner så har den blivit nerhyvlat och uppmålad så många gånger så att det har ändrat på dess ljudkaraktär, och så har ledningarna på mikrofonerna blivit ändrade och fått stereo-uttag. En annan aspekt som haft påverkan på hans basljud är hans användning av en Marshall 100 W förstärkare. Det är möjligt att hans distortion härstammar från den förstärkaren, men en annan möjlighet är att distortionen kommer via hans fuzz pedal som han har kopplat via halsmikrofonen på basen.

En annan aspekt som har format hans spelstil är hans användning av effektpedaler. I låten "Hold Out Your Hand" som jag har transkriberat är det möjligt att han använder sin Maestro fuzzpedal eftersom att hans basljud låter väldigt distorderat jämfört med hans basljud i den andra transkriberade låten "Lucky Seven". Jag har inte hittat information om användning av effekter på de låtarna, så distorsionen i "Hold Out Your Hand" kan också

komma från att han spelar på ett mera aggressivt sätt som bidrar till att hans Marshall förstärkare distorderar.

Man kan konstatera att Chris Squire behärskar och använder elbasens hela spektrum. Under transkriptionsprocessen upptäckte jag många nyanser av hans basspel som jag inte har upptäckt tidigare. Allt ifrån hur han använder sig av dynamik till hur han glider upp till toner och spelar runt bestämda baslinjer. Från att i ena stunden ha en pompös melodisk baslinje lågt ner på bashalsen till att i nästa stund ha en skrikande gitarrliknande bend så högt upp på bashalsen man kan spela. En utmaning i transkriptionsprocessen var att bestämma hur pass detaljerad jag ska göra själva notbilden, om jag ska försöka skriva ner alla nyanser som jag uppfattar. Jag valde att inte göra det och att istället förstärka notbilden med en analys i textformat. Men att exakt förmedla en konstform (musik) till en annan konstform (text) är sist och slutligen omöjligt.

Chris Squires karriär är vid detta skrivandes tidpunkt fortfarande aktiv. De låtar jag valde att fokusera på i min transkription var från år 1975. Hans basspel har säkerligen gått igenom många utvecklingar sedan dess. Det finns väldigt många aspekter av Chris Squire som man skulle kunna göra fortsatt forskning i. Chris är inte bara en elbasist, utan också en sångare och en kompositör. Det är två aspekter som jag valde att inte alls behandla i detta arbete för att hålla det mera koncentrerat.

Som jag skrev i min inledning har Chris Squire varit en av mina största förebilder på elbas, speciellt under mina tidiga år som elbasist. Jag har i och med det haft en viss nostalgisk känsla under hela denna arbetsprocess. Den har väckt upp små bortglömda musikaliska minnen och insikter som gått förlorade och även gett upphov till flera nya. Jag tror att Chris Squires basspel har haft en stor påverkan i min resa till att hitta min unika röst på elbasen.

6 Ordförklaring

Alternate picking: en teknik där man kontinuerligt alternerar mellan ett nedåt- och uppåtgående plektrumanslag.

Bend: att böja en sträng. När en sträng spelas och böjs uppåt eller nedåt framstår en ton med ”sjungande” eller ”gnällande” egenskaper.

”*BOKSTAV*”-del: sektionmärke för enklare navigering i notbilden

Call and response: ett stilgrepp inom musik där en ledande, ensam stämma (person eller instrument) genomför en melodisk eller rytmisk figur (*call* - utrop), varpå ett svar (*response*) ges av övriga stämmor.

Distortion: förvrängning av ljudsignaler, som resulterar i sprakande biljud. Uppstår då signalen förstärks mer än vad en förstärkare klarar av.

Deadnote: en ton med ett rytmiskt värde men ingen urskiljbar tonhöjd

Durpenta: den pentatoniska skalan i dur

Effektpedal: är en elektronisk anordning som förändrar ett elförstärkt instruments ljud och som styrs med hjälp av foten.

Fill: en kort instrumental passage mellan melodi linjer i en låt

Flageolett: en spelteknik som syftar till att dela upp den vibrerande strängen i två eller flera svängningsbukar. Detta sker genom att man hittar en nod. Resultatet blir en ton som finns i grundtonens övertonsserie.

Fuzz pedal: bygger på kraftig överstyrning av en förförstärkare varvid signalen klipps och man får en ton med lägre dynamik som ger en skenbar lång ton som inte klingar ut.

Hammer-on: metod där man ”hamrar” på en sträng med ett av den vänstra handens fingrar för att få en ton att ljuda.

Improvisera: att framföra något utan att i förväg ha bestämt dess exakta utformning.

Modulation: en smidig övergång mellan två tonarter

Mollpenta: Den pentatoniska skalan i moll

Nona: beteckning för den nionde tonen i en diatonisk skala

Outro: betecknar en eventuellt avslutande del av ett musikstycke.

Pentatonisk skala: är en skala som innehåller fem toner, ett tonförråd med fem tonplatser inom oktaven.

Plektrum: en liten skiva av ett hårt material, vanligen triangel- eller äggformat med avrundade hörn, som används för att slå an strängarna på stränginstrument

Progressiv metal: en subgenre av progressive rock

Progressiv rock: en form av rock musik som utvecklades under sena 1960-talet och tidiga 1970-talet.

Pull-off: teknik där man med ett av vänstra handens fingrar släpper upp en sträng med en sidorörelse för att få en ton att ljuda.

Riff: en kort, repriserad ackord- eller melodislinga av mer eller mindre ackompanjerande karaktär.

Roundwound strängar: strängar gjorda med hjälp av runda trådar som är snurrade i en tät spiral runt antingen en rund eller sexkantig kärna.

Septim: beteckning för den sjunde tonen i en diatonisk skala

Skala: är en serie toner, som utgör ett tonförråd.

Slide: en teknik där man spelar en ton på ett band och sedan flyttar fingret upp eller ner på greppbrädan till ett annat band

Supergrupp: en musikgrupp vars medlemmar sedan tidigare är berömda som soloartister, eller som medlemmar i någon berömd grupp.

Sus-ackord: ett ackord där man flyttar tersen så att ackordet varken är dur eller moll

7 Källförteckning

<http://www.technologytell.com/entertainment/41597/entertainment-tell-interviews-legendary-yes-bassist-chris-squire/> (online 14.5.2015)

<http://forbassplayeronly.com/interview-chris-squire/> (online 14.5.2015)

http://www.al.com/entertainment/index.ssf/2013/07/post_176.html (online 14.5.2015)

<http://www.musicradar.com/news/guitars/interview-yes-chris-squire-on-rickenbackers-critics-trevor-horn-and-more-523131/> (online 14.5.2015)

http://www.songfacts.com/blog/interviews/chris_squire_of_yes/ (online 14.5.2015)

<http://dmme.net/interviews/squire.html> (online 14.5.2015)

<http://thequietus.com/articles/03185-dr-rock-ales-from-chris-squire-an-interview-with-yes>
(online 14.5.2015)

<http://www.classicbands.com/YesChrisSquireInterview.html> (online 14.5.2015)

<http://wikimetal.com.br/site/interview-with-chris-squire-yes/> (online 14.5.2015)

<http://www.uberproaudio.com/interviews/837-chris-squire-of-yes-2013-interview> (online 14.5.2015)

<http://ultimateclassicrock.com/chris-squire-discusses-classic-albums-tour-and-upcoming-new-music-from-yes/> (online 14.5.2015)

<http://yesworld.com/2013/04/ask-yes-friday-26th-april-2013-chris-squire/> (online 14.5.2015)

<http://bassmusicianmagazine.com/2013/03/chris-squire-takes-a-straight-and-stronger-course-by-rick-suchow-bass-musician-magazine-march-2013/> (online 14.5.2015)

<http://www.guitarworld.com/interview-chris-squire-yes-discusses-fly-here-band-s-first-album-10-years> (online 14.5.2015)

http://articles.chicagotribune.com/2011-03-17/entertainment/ct-ott-0318-yes-20110317_1_band-long-distance-runaround-rick-wakeman (online 14.5.2015)

<http://www.examiner.com/review/chris-squire-interview-squackett-jon-anderson-and-yes-on-broadway> (online 14.5.2015)

<http://www.theaquarian.com/2011/06/29/interview-with-chris-squire-from-yes-sustained/> (online 14.5.2015)

http://www.nfte.org/interviews/0165_Squire.html (online 14.5.2015)

http://www.premierguitar.com/articles/Interview_Steve_Hackett_and_Chris_Squire_In_Harmony_With_Squackett_?page=2 (online 14.5.2015)

<http://prog.teamrock.com/features/2014-08-13/big-generator> (online 14.5.2015)

http://www.musicplayers.com/features/bass/2012/0312_ChrisSquire.php (online 14.5.2015)

http://www.bass-guitar-info.com/Review_Chris_Squire.html (online 14.5.2015)

http://www.masslive.com/entertainment/index.ssf/2010/02/chris_squire_of_yes_talks_about.html (online 14.5.2015)

<http://www.chrissquire.com/biography> (online 14.5.2015)

<http://www.billboard.com/artist/1487118/chris-squire/biography> (online 14.5.2015)

<http://www.chrissquire.com/technotes> (online 14.5.2015)

<https://www.youtube.com/watch?v=bsGjI6kP0SI#t=179> (online 14.5.2015)

http://en.wikipedia.org/wiki/Progressive_rock (online 14.5.2015)

Chris Squire (1975). *Fish Out Of Water*. Atlantic Records.

Forskningsmetodikens grunder (2011)

HOLD OUT YOUR HAND

CHRIS SQUIRE

A Eb7(SUS4) Db7(SUS4) Bb7(SUS4) Ab7(SUS4)

3 Eb7(SUS4) Db7(SUS4) Bb7(SUS4) Ab7(SUS4)

5 Eb7(SUS4) Db7(SUS4) Ab7(SUS4) Bb7(SUS4) Eb7(SUS4) Db7(SUS4) Bb7(SUS4)

8 **B** Ab7(SUS4) Eb7(SUS4) Db7(SUS4) Bb7(SUS4)

11 Ab7(SUS4) Eb7(SUS4) Db7(SUS4) Bb7(SUS4)

14 Ab7(SUS4) Eb7(SUS4) Db7(SUS4) Bb7(SUS4)

17 Ab7(SUS4) Eb7(SUS4) Db7(SUS4) Bb7(SUS4)

20 Gb7(SUS4) Eb7(SUS4) Db7(SUS4) Bb7(SUS4)

24 **C** Ab7(SUS4) Db7(SUS4)

26 Db7(SUS4) Eb7(SUS4)

29 $A\flat 7(SUS4)$ $D\flat 7(SUS4)$

31 $D\flat 7(SUS4)$ $E\flat 7(SUS4)$ $E\flat 7(SUS4)$ $D\flat 7(SUS4)$ $B\flat 7(SUS4)$

35 **D** $A\flat 7(SUS4)$ $E\flat 7(SUS4)$ $D\flat 7(SUS4)$ $B\flat 7(SUS4)$

38 $A\flat 7(SUS4)$ $E\flat 7(SUS4)$ $D\flat 7(SUS4)$ $B\flat 7(SUS4)$

41 $A\flat 7(SUS4)$ $E\flat 7(SUS4)$ $D\flat 7(SUS4)$ $B\flat 7(SUS4)$

44 $A\flat 7(SUS4)$ $E\flat 7(SUS4)$ $D\flat 7(SUS4)$ $B\flat 7(SUS4)$

47 $G\flat 7(SUS4)$ $E\flat 7(SUS4)$ $D\flat 7(SUS4)$ $B\flat 7(SUS4)$

51 **E** $A\flat 7(SUS4)$ $D\flat 7(SUS4)$

53 $D\flat 7(SUS4)$ $E\flat 7(SUS4)$

56 $A\flat 7(SUS4)$ $D\flat 7(SUS4)$

58 $D\flat 7(SUS4)$ $E\flat 7(SUS4)$ $E\flat 7(SUS4)$ $D\flat 7(SUS4)$ $B\flat 7(SUS4)$

62 **F** Ab7(SUS4) F7(SUS4) Eb7(SUS4) Ab7(SUS4) 3

64 8b7(SUS4) *BEND*

66 8b7(SUS4)

67 Gb Fm7 Eb7(SUS4)

68 **G** 8b7(SUS4) F7(SUS4) Eb7(SUS4) C7(SUS4)

71 8b7(SUS4) F7(SUS4) Eb7(SUS4) C7(SUS4)

74 Db(SUS2) F7(SUS4) Eb7(SUS4) C7(SUS4)

77 8b7(SUS4) F7(SUS4) Eb7(SUS4) C7(SUS4)

80 8b7(SUS4)

82 **H** Ab7(SUS4) Db7(SUS4)

84 Db7(SUS4) Eb7(SUS4) Ab7(SUS4) Db7(SUS4)

89 $D\flat 7(SUS4)$ $E\flat 7(SUS4)$ $E\flat(SUS4)$ $D\flat(SUS4)$ $B\flat(SUS4)$

93 $A\flat 7(SUS4)$ $F7(SUS4)$ $E\flat 7(SUS4)$ $D\flat 7(SUS4)$

95 $B\flat 7(SUS4)$ $G\flat$ $Fm7$ $E\flat 7(SUS4)$

97 $B\flat 7(SUS4)$ $G\flat$ $Fm7$ $E\flat 7(SUS4)$

99

LUCKY SEVEN

CHRIS SQUIRE

A Em C

4 Em C

7 Em C

10 Em C

13 Em Em C

16 Em C

B Em C

22 Em C

25 Em C

28 Em C

31 **Em** C

34 **C** **Em** Am D

37 **D** **Em** C

40 **Em** C

43 **Em** C

46 **E** **Em** C

49 **Em** C

52 **Em** C

55 **F** **Em** Am D

58 **G** **Em** C

61 **Em** C

64 Em 3

67 Em C

70 Em C

FLAGEOLETTER 16:E, 17:E OCH 19:E BANDET

73 Em C

76 **H** Em C

79 Em C

BEND 82 Em C

85 Em C

88 Em C

91 **I** Em C

94 Em C

97 Em C

100 Em J Am D

103 K Em C

108 Em C

111 Em C

114 Em C

117 Em C

120 Em C

123 Em L C

126 Em C

BEND

129 Em C

132 Em **M** C

135 Em C

138 Em C

141 Em C

144 Em C

147 Em C

150 Em C

153 Em C